Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26110
Copyright: Admont, Benediktinerstift

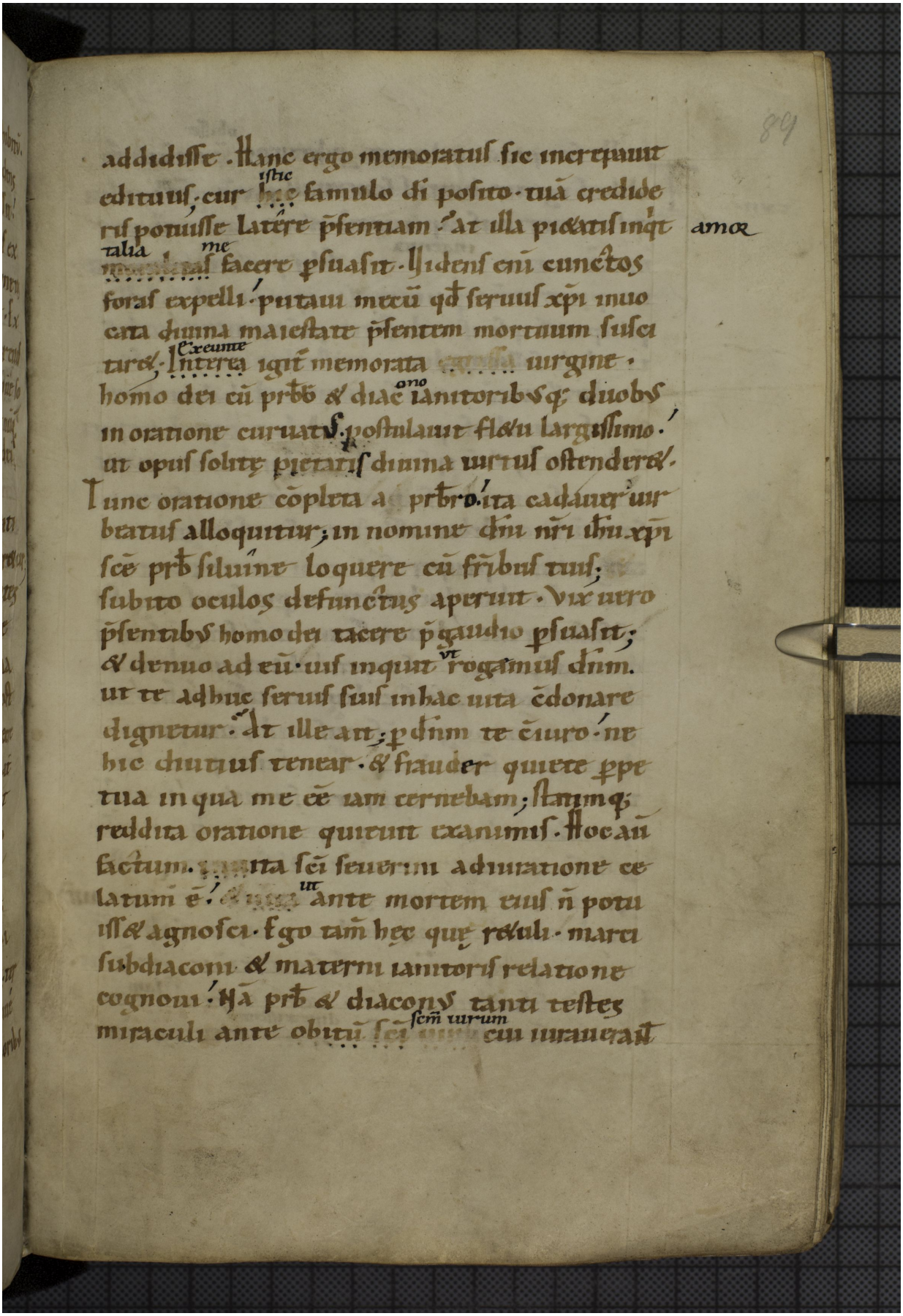

89

addidisse. Hanc ergo memoratus sic increpauit
ediruus, cur [istic] hec famulo di posito. tua credide
ris potuisse latere psentiam? At illa pcatis inqt amor
talia [me] facere psuasit. Hidens eu cunctos
foras expelli. putaui mecu qd seruus xpi inuo
cata diuina maiestate psentem mortuum suscitare.
Interea igit memorata [exeunte] uirgine.
homo dei cu prbro & diac [ano] ianitoribus q duobus
in oratione curuatus postulauit flatu largissimo.
ut opus solite pietatis diuina uirtus ostenderet.
Tunc oratione cpleta a prbro. ita cadauer uir
beatus alloquitur; in nomine dni nri ihu xpi
sce prb siluine loquere cu fribus tuis;
subito oculos defunctus aperuit. Vix uero
psentibus homo dei tacere pgaudio psuasit;
& denuo ad eu. uis inquit [vt] rogamus dnm.
ut te adhuc seruus suus in hac uita edonare
dignetur. At ille ait; p dnm te ciuro. ne
hic diutius tenear. & fraudet quiete ppe
tua in qua me ce iam cernebam; statimq;
reddita oratione quieuit exanimis. Hoc au
factum. [ita] sci seuerin adiuratione ce
latum e. [ut] ante mortem eius n potu
isse agnosci. Ego tam hec que reculi. marci
subdiaconi & materni ianitoris relatione
cognoui. Ha prb & diaconus tanti testes
miraculi ante obitu sci [scm uirum] cu iuraueraut